տեսաք հայար եւ աւելի թօնիրս եւ օճախ վասն ուխտաւորաց, որ անդ խորու եւ պլրեան կ'եփեն, զի ամենայն տիեզերաց գան առ նա ի հեռու եւ օտար աշխարհաց՝ Ուռումէլու եւ Լէհաց ԲՌ—ԳՌ հոգի կու լինի. եւ ուխտն է Վարդավառին օրն:

Եւ եկեղեցոյ եայքն տեսաք մեծամեծ վիմաց խաչեր կանգնեցուցած եւ ազգի ազգի արվեստ եւ կապք ի վրայ հանած: Եւ սակաւ մի այլ վայր էր վանք մի այլ, Ջարէհանդխտ կոչեն, բայց աւեր է. եւ ասին թէ ջորիքն որ բարձեալ էին զսուրբ մարմինն՝ անդ կանկ առին եւ ոչ կարացին շարժիլ ի տեղոյն. եւ իբրեւ տարակուսեցան՝ եկն հրեշտակ Տեառն եւ ասէ. Աստ հաճեցաւ Տէր բնակիլ սրբոց. զայն տեղն եկեղեցի շինած էր:

Եւ յաջ կողմն անցեալ եկեղեցուն՝ տեսաք զԱռջուն գերեզմանն, բայց երկու կտոր եղած էր. եւ ասին. Ով քարիս վրայ պառկի, մէջքն չի ցաւի: Բայց վասն զող Քրդոց՝ բարձր պարիսպ քաշած էր:

Եւ սուրբ Կարապետն մէջ մէշի է եւ լեռնային եւ յոյժ գեղեցիկ տեղ. եւ ի ճանապարհին սաֆի անթառամ ծաղիկ է եւ եապանի սմպօլ եւ այլ հոտով ծաղկնի: Իսկ մօրին ամէնն եէմիշ է՝ խնծոր, տանձ եւ սալօռ, ընկուզն շատ: Եւ ազգ մի պտուղ կու լինի՝ կարմիր սպիտակ գունով, փոքր եւ կլոր քան զկերաս՝ մէյխօշ համ ունի, ալօճ կոչեն: Եւ

154 բրթոյ: — 160 սաւալ ւի վրայ օ: — 162 կլօր: